

Είναι γενικά παραδεκτό ότι εκτός από την οικογένεια και το επίσημο εκπαιδευτικό πρόγραμμα της κάθε χώρας, αποτελεί ισχυρό παράγοντα κοινωνικοποίησης στα σπορ κατά τη διάρκεια των ευαίσθητων παιδικών και νεανικών χρόνων (Brennan and Bleakley, 1997). Για να προωθηθεί η δια βίου άσκηση θα πρέπει η οικογενειακή κουλτούρα να είναι φιλική προς τα σπορ. Η συμμετοχή στα σπορ όπως και κάθε μορφή κοινωνικής συμπεριφοράς καθορίζεται από τη δομή του κοινωνικού περιβάλλοντος (McPherson, 1984).

Το orienteering είναι ένα άθλημα προσανατολισμού που χρησιμοποιεί ειδικά σχεδιασμένους και λεπτομερείς χάρτες. Όποιος συμμετέχει υποχρεούται να επισκεφθεί όλα τα σημεία ελέγχου στη σωστή σειρά. Τα σημεία ελέγχου είναι σημειωμένα πάνω στο χάρτη σαν κύκλοι και είναι πάντοτε χαρακτηριστικά του εδάφους που διακρίνονται. Τα σημεία ελέγχου είναι μεγάλες τρίπλευρες σημαίες χρώματος πορτοκαλί και άσπρου και είναι τοποθετημένες μέσα στον κύκλο όπως σημειώνεται στο χάρτη. Κάθε σημείο ελέγχου έχει έναν κωδικό αριθμό για αναγνώριση και ένα τρυπητήρι με ένα μοναδικό σύστημα σήμανσης το οποίο χρησιμοποιείται από τους αγωνιζόμενους για να μαρκάρουν την κάρτα τους και να αποδείξουν ότι έχουν επισκεφθεί το σωστό σημείο ελέγχου (<http://www.orienteering-greece.org/2012/11/07/blog-pos-8>)

Όλοι οι συμμετέχοντες μπορούν να διαλέξουν μία διαδρομή που να ταιριάζει στις ικανότητες και στην εμπειρία τους. Δεν είναι απαραίτητο να τρέχει κανείς, κάλλιστα μπορεί κάποιος να περπατήσει, γεγονός που βοηθάει τους ηλικιωμένους ή άτομα με σωματικές αναπηρίες να λάβουν μέρος. Αντίθετα με τον κλασικό αθλητισμό, η εκκίνηση δεν δίνεται για όλους τους συμμετέχοντες μαζί αλλά χωριστά σε τακτά χρονικά διαστήματα. Εάν τα σημεία ελέγχου δεν είναι ήδη τυπωμένα πάνω στο χάρτη, τότε ο κάθε αγωνιζόμενος πρέπει να αντιγράψει τους κύκλους με τα σημεία ελέγχου από έναν εντοιχισμένο κεντρικό χάρτη πάνω στο δικό του χάρτη. Στη συνέχεια ο κάθε αγωνιζόμενος ξεχύνεται μέσα στο δάσος για να βρει τα σημεία ελέγχου όσο πιο γρήγορα μπορεί. Νικητής είναι αυτός ο οποίος ολοκλήρωσε τη διαδρομή στο συντομότερο δυνατό χρόνο. Το orienteering είναι ένα ατομικό άθλημα το οποίο απαιτεί αυτοσυγκέντρωση για να διατηρηθεί κανείς πάνω στην επιλεγμένη διαδρομή.

Σύμφωνα με την διεθνή βιβλιογραφία η συμμετοχή ενός ατόμου να ξεκινήσει το orienteering προκύπτει από την περιέργεια/επιθυμία που έχει κάποιος για κάτι καινούργιο. Η αγάπη για τα βουνά και γενικότερα για τη φύση, η ενασχόληση με τον αθλητισμό, η επαφή με το περιβάλλον, το περπάτημα στην φύση, η χρήση πυξίδας, η ανάγνωση των χαρτών, η ιδέα της περιπέτειας και η γνωριμία καινούργιων τόπων, μπορούν να αποτελέσουν ισχυρά κίνητρα για να ασχοληθεί κάποιος με το orienteering (Koukouris, 2005).

Σκοπός του 1^{ου} Πειραματικού Δημοτικού σχολείου Θεσσαλονίκης ήταν να φέρει τα παιδιά σε επαφή με αθλήματα κοντά στην φύση, να γνωρίσουν την χρήση της πυξίδας, να διαβάσουν χάρτες, να ορίσουν διαδρομές και γενικότερα να συνδυάσουν την γνώση με το παιχνίδι. Η ενασχόληση των μαθητών με τέτοιου είδους δραστηριότητες έχει πολλαπλά οφέλη. Στο τομέα της φυσικής αγωγής τα οφέλη σχετίζονται με την α) βελτίωση της φυσικής κατάστασης β) με την βελτίωση της αντιληπτικής και κινητικής ικανότητας, της δύναμης και της ταχύτητας. Η Στο συναισθηματικό κομμάτι, το orienteering ενισχύει την αυτονομία και την αυτοπεποίθηση αφού οι νέοι αναλαμβάνουν την ευθύνη για τις αποφάσεις τους και δεν διστάζουν να τις υλοποιήσουν. Η εύρεση των σημείων ελέγχου μέσα σ' ένα δάσος μετά από επιτυχημένη ανάγνωση του χάρτη προκαλεί στα παιδιά ένα αυθεντικό συναίσθημα επιτυχίας και ευφορίας.

Τέλος η διαθεματική αυτή μάθηση σε υπαίθριο χώρο δίνει νέες προοπτικές στην εκπαίδευση, βελτιώνοντας με τον καλύτερο τρόπο την σχέση δάσκαλου-μαθητή. Δίνει νέους ορίζοντες στους νεαρούς μαθητές και αποτρέπει κυρίως όλα εκείνες τις βλαβερές συνέπειες που προέρχονται από έναν καθιστικό τρόπο ζωής. Το αποτέλεσμα όλων αυτών των κοινωνικών αυτών θεσμών είναι το παιδί να αποκτήσει κάποιες αξίες που είναι άμεσο αποτέλεσμα των προσδοκιών και απαιτήσεων των γονέων, των δασκάλων και των προπονητών (McPherson, 1982).

- Brennan, Deirdre and Bleakley, Walter (1997) Predictors, Patterns and Policies for Post School Participation. In: Young People's Involvement in Sport. (Eds: Kremer, John and Ogle, Shaun), Routledge, London and New York, pp. 78-98. ISBN 0-415-16650-0 [Book section]
- <http://www.orienteering-greece.org/2012/11/07/blog-pos-8/>
- McPherson , B. (1984) Sport Participation across the Life Cycle: A Review of the Literature and Suggestions for Future Research. Vol: 1 Issue: 3 Pages: 213-230
- Koukouris (2005), Beginners' Perspectives of Getting Involved in Orienteering in Greece. Scientific Journal of Orienteering . 2005, Vol. 16, p18-33. 16p.